

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/276/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611212261
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5611212261.3

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcov: 1. Š. O., Z.. X. XX. XXXX, B. E. F., E. XXX/X, X. F. O., Z.. XX. X. XXXX, B. E. F., E. XXX/X, obidvaja právne zastúpení JUDr. Ľubošom Rackom, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Námestie osloboditeľov 35, proti žalovanému: J. V., Z.. XX. X. XXXX, B. P. XXX, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Gráčíkom, advokátom so sídlom v Nitre, Farská 40, o splnenie povinnosti zaplatiť 20.000,- eur so príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 1. rade a žalobkyni v 2. rade trovy konania vo výške 833,35 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcov v 1. a 2. rade JUDr. Ľuboša Racka, advokáta so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Námestie osloboditeľov č. 35, v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 31. 5. 2012, č. k. 7C/276/2011-96 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade, každému sumu 10.000,- eur a trovy konania vo výške 678,14 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcov.

Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v celom rozsahu odvolanie.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, rozsudkom zo dňa 26. 11. 2012, č. k. 5Co/315/2012-125 potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade, každému z nich sumu 10.000,- eur a zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania a v tejto časti vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je zrejmé, akými úvahami sa riadil okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania pri použití ust. § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v znení neskorších predpisov.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalobcom v 1. a 2. rade, ktorí boli v konaní úspešní, prislúchala plná náhrada trov konania voči žalovanému v konaní neúspešnému. Trovy konania pozostávali z odmeny právneho zástupcu žalobcov za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby prislúchala odmena vo výške 121,71 eur (§ 10 ods. 8, v spojení s § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov); teda za päť úkonov právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 13. 4. 2012 a 31. 5. 2012 a vyjadrenie k odvolaniu, odmena predstavovala spolu 608,55 eur. Za uplatnený úkon ďalšia porada s klientom nepresahujúcom hodinu prislúchala odmena vo výške 1/3-iny, t. j. 40,57 eur, podľa predloženého listinného dôkazu označeného ako záznam o porade. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, právnenému zástupcovi prislúchala paušálna náhrada hotových výdavkov, a to 2 x 7,41 eur a 4 x 7,63 eur, spolu 45,34 eur. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH vo

výške 138,89 eur. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade trovy konania v celkovej výške 833,35 eur na účet právneho zástupcu žalobcov JUDr. Ľuboša Racka, advokáta so sídlom v Liptovskom Mikuláši.

Vzhľadom na výšku plnenia a v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd stanovil lehotu na plnenie v trvaní 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prejednávanej veci je dôvodná aplikácia ust. § 13 ods. 3 vyhlášky, keďže predmetom konania boli dve samostatné veci a to nárok žalobcu v 1. rade na ochranu osobnosti spojený s náhradou nemajetkovej ujmy a rovnaký, samostatný nárok žalobkyne v 2. rade. Samostatnosť nárokov vyjadruje skutočnosť, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaného došlo k zásahu do súkromného a rodinného života každého zo žalobcov. Ak je predmetom žaloby viacerých peňažných nárokov, z ktorých každý by mohol byť uplatnený samostatnou žalobou, pri určovaní výšky tarifnej odmeny advokáta treba vychádzať z § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 15/2011, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 18/2007, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obo 35/93). V tejto súvislosti súd nepovažuje obranu žalovaného týkajúcu sa použitia citovaného ustanovenia (§ 13 ods. 3 vyhlášky) pri stanovení výšky tarifnej odmeny za dôvodnú. Spojenie dvoch alebo viacerých vecí nemožno obmedziť len na prípady rozhodnutia súdu o spojení viacerých vecí na spoločné konanie (§ 112 ods. 1 O.s.p.). K spojeniu vecí nepochybne dochádza aj v prípade, ak sa žalobca jednou žalobou domáha kumulatívne viacerých samostatných nárokov, ktoré by si inak mohol uplatniť samostatnou žalobou. V zmysle vyššie uvedeného spojením vecí je potrebné rozumieť aj podanie jednej, spoločnej žaloby, ktorou sa viacerí žalobcovia domáhajú voči tomu istému žalovanému skutkovo rovnakého, avšak samostatného nároku, ako je tomu aj v prejednávanej veci. Opakom vzaté, žiadna prekážka nebránila každému zo žalobcov podať samostatnú žalobu voči žalovanému. Navyše je potrebné zdôrazniť, že v prípade podania dvoch samostatných žalôb (samostatne žalobcu v 1. rade a žalobkyne v 2. rade), ktoré by vyústili v oboch prípadoch do úspechu žalobcov, by bol žalovaný (pri rovnakom počte priznaných úkonov právnej služby) ako neúspešný v konaní zaviazaný k náhrade trov konania vo väčšom rozsahu ako v prípade spoločného prejednávania nároku žalobcov v 1. a 2. rade.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 374 ods. 4 druhej vety O.s.p. odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakaťel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.